

A LA GUERRA AMB HUMOR

La guerra civil en l'obra de Pere Calders

Pere Calders va ser un dels molts escriptors que van viure i que van escriure sobre la Guerra Civil i les destrosses que va comportar a la societat del moment. Tot i això, és un autor que ha estat titllat d'escapista per la crítica coetània, més afí al realisme històric, d'algú que intenta girar la cara als problemes que pateix el seu país. Amb aquest treball hem volgut palesar que l'autor expressà, tant en les seves obres clarament realistes, com en els reculls de contes més fantàstics, la fermesa de les seves conviccions polítiques i el seu compromís polític.

Amb aquest objectiu hem aprofundit tant en la figura i l'obra de l'autor com en context històric-literari del segle XX, per tal de descobrir quin pes tingueren els fets de la guerra en la seva obra. A partir d'aquí hem fet una anàlisi comparativa d'algunes de les seves narracions (el dietari de campanya *Unitats de xoc*, la novel·la *Ronda naval sota la boira*, els contes dels reculls *Invasió subtil i altres contes* i *Cròniques de la veritat oculta* i un conjunt de vuit narracions breus que no van passar la censura) i n'hem extret unes característiques comunes que ens han permès evidenciar la seva participació en la guerra no només de manera física i directa, sinó també la seva contribució literària. Així hem fet notar la presència d'un seguit d'elements recurrents en les seves obres, com la importància de la llengua; una actitud irònica per afrontar allò més tràgic; la seva capacitat, malgrat la invectiva al moment concret, per detectar els errors de base i fer-ne crítica (i auto-crítica) o el determinisme congènit en molts dels seus personatges.

Calders ens ensenya a afrontar la vida amb un humor conscient defensant que mai "l'únic que val és l'estil de la tristesa" i a lluitar per mantenir la integritat, malgrat que això signifiqui, de vegades, no ser comprès i acceptat per la resta.

Núria Franquesa i Mullerat

Tutora: Ona Ramos

"Som, encara, enmig de guerres i entreguerres, tan injustes i gratuïtes les d'ara com les d'abans, però a mesura que les pedres són més conegudes, és més imperdonable d'ensopegar-hi".
(Calders, 1966)